

співробітників), капіталом клієнта (рівнем взаємної інтегрованості) та організаційним капіталом (знання і культура організації), що максимізує потенціал організації в контексті створення вартості» [4]. Застосування нових нестандартних творчих ідей і рішень у готельно-ресторанному бізнесі підвищить рівень конкурентоспроможності окремого підприємства, що дасть змогу йому поступово зайняти лідерські позиції в готельно-ресторанній сфері та перевершити своїх конкурентів. Сприятиме розробці та впровадженню креативних управлінських рішень, тобто таких управлінських рішень в готельно-ресторанній сфері, що відрізняються творчим характером, а результати мають позитивні наслідки для колективу підприємства, підвищення рівня задоволеності споживачів готельно-ресторанними послугами, формування бази даних лояльних споживачів, підвищення рівня туристичної привабливості міста, регіону та держави в цілому.

Список використаних джерел

1. Моргулець О. Б. Менеджмент у сфері послуг. Навч. посіб. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 384 с.
2. Гакова М.В. Управління підприємствами готельно-ресторанного господарства. Науковий вісник Ужгородського нац. університету. 2017. Вип.13. URL: http://www.visnyk-econom.uzhnu.uz.ua/archive/13_1_2017ua/14.pdf
3. Брич В.Я., Корман М.М. Креативний менеджмент : підручник. Тернопіль : ТНЕУ, 2018. 220 с.
4. Бажал Ю.М. Інноваційне підприємництво: креативність, комерціалізація, екосистема : навч. посібник / Ю. М. Бажал [та ін.] ; ред. Ю. М. Бажал. – Київ : Пульсари, 2019.

ПЛАТФОРМА 4 МИСТЕЦЬКІ КУЛЬТУРНІ ПРАКТИКИ

УДК: 7.071.2:78.087.68(477)

ХУДОЖНЬО-ТЕОРЕТИЧНА СПАДЩИНА ОЛЕКСАНДРА КОШИЦЯ В УКРАЇНСЬКІЙ МУЗИЧНІЙ КУЛЬТУРІ

М.А. Кулиняк, кандидат мистецтвознавства, доцент,
директор Інституту сучасного мистецтва Національної академії керівних кадрів
культури і мистецтв, т.в.о. декана факультету культурних і креативних індустрій
Київського національного університету технологій та дизайну

Ключові слова: композитор, співак, опера, традиція, хоровий спів.

У 20-30 роках ХХ століття видатний хормейстер і композитор Наддніпрянщини – Олександр Кошиць (1875-1944) вперше показав світові співочу традицію українського народу в практиці хорового співу. Завдяки його великій праці в Українському народному хорі співоче мистецтво України було

визнано в Європі та на континенті Америка. Про хор Олександра Кошиця світова преса писала: «Наш молодий музичний світ (Захід) міг розпізнати те, що є в реальному теперішньому часі – те природне мислення, яке не шукає технічної продуманості. І в співі вони досягають найкращого критерію найвищого мистецтва: враження спонтанності, необхідності, природності та правди». «... Якби на Україні була вся справа в такому порядку, як музика в цьому хорі, то була б перша країна в світі» (Мандрівка Українського Народного Хору. Париж, 1929. С. 43).

Основну увагу приділяли вивченню, формуванню та популяризації української співочої культури. Він був упевнений, що через пісню відкриває образ України, бо в ній українці розкривають свої почуття і талант. Його девіз сформувався на початку ХХ століття під час написання українських народних пісень на Кубані: «Велике щастя маю, що маю можливість розмовляти з історією, чути, як б'ється серце цілого народу, шепотіла мені моя Батьківщина свої печалі, образи, скарги і надії. Я дуже зобов'язаний своїй долі! Це прояснило мій розум, дало національну силу до моєї душі й серця і назавжди керував моєю життєвою працею. Справді, у мене було багато спокус у житті, але моя пісня мене врятувала. Мене особисто це врятувало. Воно стало тим єдиним, чому я служу і кланяюся своїй святій» (Кошиць, 1995, с. 247).

Як фольклорист О. Кошиць залишив дуже цінні узагальнення про методику запису народної пісні, особливості українських пісень на Кубані та необхідність глибокого розуміння усної пісенної традиції.

Мистецька діяльність О. Кошиця була припинена на батьківщині через ідеологічний тиск, а його великий талант капельмейстера та композитора реалізувався в Америці та Канаді, де він жив і працював в останні роки свого життя. Його композиторська діяльність виявилася в духовній музиці, яку він глибоко досліджував усе життя. О. Кошиць написав п'ять мес. (На Заході було слово «офіціум», а на Сході було «Літургія» з грецької означає всенародна молитва або Служба Божа. У католицьких і протестантських церквах безлад. Це пов'язано зі святою Євхаристією, яку Ісус запровадив під час Вечерні (Євангеліє від Матвія 26:26-29) і в прощальній бесіді зі своїми учнями (Євангеліє від Івана 14-17). Беручи до уваги канонічні тексти, О. Кошиць намагався їх осмислити сам, трансформувачи їх відповідно до української традиції співу.

Структура месового канону складається з трьох частин. В авторських трапезах першою є Проскомидія без співу. За словами Кошиця, меси поділені на дві частини: для тих, хто готується і хоче причаститися. Цю частину Микола Гоголь назвав «найвищою хвилиною всіх безладів», «великою хвилиною» і «страшною хвилиною». Тільки тоді людина перебуває в гармонії з Вічністю і Господом, що прославляє Його.

Молитви та пісні у месниці мають символічне значення. Їх головна мета – поєднати людину з Творцем. О. Кошиць наповнив молитви та пісні яскравими емоціями, надаючи сакрального колориту. Він чуйно відчував тембри людських голосів і знаходив найтонші відтінки, створюючи музичні образи.

Олександр Кошиць помер на чужині і дуже сумував за своєю Україною. У листі до друга він писав: «Господи, ніхто не знає, як я сумую за Україною» (Кошиць, 1998, с. 67). І лише сьогодні, на початку нового тисячоліття, художньо-теоретична спадщина О. Кошиця повертається в Україну.

Список використаних джерел

1. Kulyniak Mykhailo Ukrainian music education formation abroad: famous artists and scholars experience. *Európska Veda. Vedecký časopis, Ročník 6, 2022, No.2*, Pp.19-27. URL: <https://european-science.sk/storage/journals/essays/2-2022/443.pdf>

УДК 378.147:791.635_051(043,3)

ФОРМУВАННЯ АКТОРСЬКОЇ МАЙСТЕРНОСТІ У ФАХОВІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ БАКАЛАВРІВ СЦЕНІЧНОГО МИСТЕЦТВА

А.В. Коленко, кандидат педагогічних наук, доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

Ключові слова: формування акторської майстерності, майбутній бакалавр сценічного мистецтва, педагогічні умови, фахова підготовка бакалавра зі сценічного мистецтва.

Соціально-економічні перетворення в Україні, культурний розвиток та модернізація вищої освіти орієнтує на якісно новий рівень професійної підготовки майбутніх акторів. Наразі з'являються перспективні потреби розвитку творчої особистості на основі збереження і примноження кращих традицій вітчизняного та світового досвіду професійної підготовки акторів у закладах вищої освіти. Нині, в умовах воєнного стану, потрібне науково-творче переосмислення підходів до оцінювання ефективності формування основних фахових компетентностей майбутніх акторів в заклад вищої освіти.

Важливо активно поширювати освітні інновації, активно проводити пошук нових педагогічних підходів та методів навчання як в теорії так і в практиці мистецької педагогіки, що орієнтуються на розвиток українського театру і кіно.

Теоретичні основи формування акторської майстерності актора драматичного театру і кіно були предметом уваги українських митців: Лілії Гаккебуш, Мар'яна Крушельницького, Леся Сердюка, Данила Антоновича, Анатолія Плетньова, Юрія Ілленко.

Особливої уваги заслуговують праці щодо розвитку творчого потенціалу майбутніх фахівців сценічного мистецтва - Олександра Довженка, Леся Курбаса, Василя Василька.

На основі аналізу наукової, мистецької та психолого-педагогічної літератури було виявлено, теоретично обґрунтовано педагогічні умови формування акторської майстерності майбутніх бакалаврів зі сценічного мистецтва у фаховій підготовці. У Київському національному університеті технологій та дизайну, на кафедрі сценічного мистецтва, була проведена інтенсифікація освітнього процесу шляхом інтеграції змісту фахових дисциплін: акторська майстерність, сценічна мова, сценічний рух, сольний спів, класичний танець. Особлива увага була надана змістовно-методичному забезпеченню процесу формування акторської майстерності майбутніх бакалаврів зі сценічного мистецтва у фаховій підготовці: практичні завдання з основних фахових дисциплін, навчально-методичні комплекси на паперових та електронних носіях; було застосовано діагностичний інструментарій (анкетування, вхідного та